

گزارشی از مشکلات کارگران از زبان یکی از کارگران کارخانه شهاب

آژانس ایران خبر

یکشنبه پانزدهم دی ۱۳۸۷

همانطور که میدانید ما کارگران قشر ضعیف و آسیب پذیری هستیم که هر بالا و پایینی اقتصادی به طور مستقیم روی ما تاثیر میگذارد، در این بین کسی هم حافظ حقوق ما نیست، بعضی کارخانه ها حتی از اضافه حقوق ماهیانه کارگران میزنند و میگویند ما فقط تا این حد میتوانیم به شما حق اضافه کار بدهیم بیشتر از این میخواهی کارکن نمیخواهی نکن! خودم به اسم میشناسم نفراتی را که در این وضعیت کار میکنند اغلب کارگران مجبور میشوند به يك کار دیگر هم روی بیاورند بدیل اینکه نمیتوانند زندگی شان را اداره کنند .

چند روز پیش با یکی از کارگران کارخانه های کنار مان صحبت میکردم میگفت الان سه ماه است که حقوق نگرفته ام، پرسیدم چکار میکنی میگفت: ماهیانه سه نوبت به ما مساعده می دهند و سه ماه است حقوقمان عقب افتاده و حتی اگر بگوییم حقم را بدهید و اصرار بکنیم که پرداخت بشود میگویند تصفیه کنید بروید همه را با هم کامل پرداخت کنیم، یعنی تا این حد پرسنل را در مضیقه گذاشته اند .

اما از این بدتر مشکل زنان کارگر در کارخانه شهاب است ،

با یکی از خانم های کارگر صحبت میکردم میگفت: ” تنها به دلیل اینکه سر حقوقم اعتراض کردم به من بی احترامی کردند و با فریاد و برخورد خیلی زشت و لحن بد گفتند این حقوق از سرت هم زیاد است، چه حقی داری که اعتراض کنی؟

من گفتم حقم را میخواهم ،گفتند: می خواهی کارکن نمی خواهی نکن و همین است ” .

یعنی افراد تا این حد در این مملکت در مضیقه قرار دارند و این فقط يك نمونه نیست و اکثر جاها همین طور هستند و نکته اینجاست که کارگران حتی جرات اعتراض هم ندارند .

مثلا یکی از آشناهای ما که کارگر یکی از کارخانه های شمال تهران است میگفت :

کسی جرات ندارد به فشار هایی که میآورند اعتراضی بکند چون بلافاصله بدون هیچ دلیلی اخراجشان میکنند. اغلب وضعیت کارشان به اینصورت است که هر سه ماه قرار داد هایشان را تمدید میکنند بعد از سه ماه دوباره قرار داد جدید میبندند این فرد اگر بخواهد اعتراض هم بکند هیچ گونه سنواتی بهش تعلق نمی گیرد چون سه ماه به سه ماه يك مبلغ نسبی به کارگران داده میشود عیدی و پاداش و سنوات راهم همان سر سه ماه میدهد و دیگر نفر نمیتواند بگوید مثلا من پنج سال سابقه دارم و میگویند هر سه ماه پولت را گرفتی چون ۳۰ تومان هر سه ماه روی حقوقشان داده اند و دیگه سابقه ای ندارند و اگر از کارخانه بیرونش بکنند باید با دست خالی، دستش را توی جیبش بگذارد و بیرون برود و چیزی بهشان تعلق نمیگیرد .

در اغلب کارخانه ها حقوقی که به کارگران پرداخت میشود خیلی پایین است مثلا يك کارگر ساده که روز اول وارد

کارخانه میشود باید حدوداً ساعتی ۱۴۰۰ تومان اضافه کاری بگیرد ولی اغلب میگویند ما ۱۰۰۰ تومان بیشتر نمی توانیم به شما بدهیم این یعنی ۴۲۰ الی ۴۳۰ تومان اضافه کار در هر ساعت از حقوقشان میزنند .
این نفر میخواهد چهار ساعت اضافه کار کند این چهار ساعت میشود ۱۶۰۰ تومان اگر در ماه حساب کنید ۲۶ الی ۲۷ ساعت اضافه کاری دارد و ۲۷/۲۶ تا ۱۶۰۰ تومان در ماه برایش خیلی حیاتی است چون تقریباً نزدیک ۱۰۰ هزار تومان میشود .

این مشکلاتی است که الان کارگران با آن مواجه هستند و دولت اهمیتی به آنها نمی دهد دست کارفرما ها را باز گذاشته اند ، وزارت کار یا تامین اجتماعی می آید و میبیند ولی چیزی حل نمی شود .
کارگران ۱۱ تا ۱۲ ساعت کار میکنند ۸ ساعت بیمه برایشان در نظر گرفته میشود و الان خیلی از کارخانه ها هستند که دارند این کار را میکنند.

آژانس ایران خبر

۱۳۸۷/۱۰/۱۵